

мове, да благодарять Бога за благодѣянія-та и да слушать поученія-та, та съ тѣхъ още повече да ся укрѣплять луши-ты имъ въ добродѣтель и каквото да могуть да править въ тыя дни само Богоугодны работы: да навѣждать болны, да утѣшлять печалны и да помагать на бѣдны и сыромаси съ своїхъ мылостынѣ, та съ това да въздавать по-голѣмѣ честь на тыя дни. Затова прѣви-ти Христіане за грѣхъ по-читали да прѣминувать тыя дни въ праздность, а още повече въ безполезны и неприличны работы. На *свѣтло-то Христово Воскресеніе*, което почитали за най-радостенъ и великъ Праздникъ, тіи прѣминували всичкъ-тѣ ношь въ Црк-вѣ на бденіе: при това всичка-та црква и всичкы-ты имъ домове ся освящавали съ свѣщи и кандила, а утренѣ-тѣ въ тоя день, раздавали на сиромаси мылостынѣ. Въ *дена на Богоявленіе Господне* такожде освящавали цркви-тѣ съ свѣщи, и, за въспоминаніе на Кръщеніе-то Христово, съвръшавали въ цркви надъ водѣ-тѣ иѣкаквы си обряды, и чели особно за това съчинены молитвы, отදто и произошло *Водоосвященіе-то*.

Пости въ прѣвенствующихъ-тѣ Христіанскѣ Цркви.

Пости-ти сѧ почитали още отъ само-то начяло на Христіанскѣ-тѣ Цркви, като среѣство за да ся подкрѣпява благоговѣніето чрезъ въздръжаніе и трезвость: заради това още въ Апостолскы-ты врѣмена у самы-ты прѣвы Христіаны видимъ да сѧ постили. Сами-ти Апостоли въ това сѫщѣ врѣмя постили и служили Богу, кога получили повеленіе за да испратятъ *Павла и Варнава* на служеніе Господу. На това испослѣ е основанъ *Постъ-то на Св. Апостолы* въ память, за дѣто сѧ излѣзли да проповѣдать ученикето Христово и за дѣто сѧ приготвили и тіи сами за това съ постъ. *Великий Постъ* дръжала Црква та за въспоминаніе страданія-та Христовы, и на *Лаодикійский Съборъ*, въ 365 л. быде опреѣленъ отъ 40 дни сухояденіе. Такожде ся види отъ